

ELS GEGANTS

Gegants i Geganters

La notícia documental més antiga coneguda fins ara sobre gegants és del segle XIV i es refereix a la ciutat flamenca de Poperinghe, circumstància que féu creure al distingit etnòleg Van Gennep que els gegants processionals van originar-se a Flandes, des d'on es van estendre per d'altres països, i argüeix en favor d'aquesta opinió el fet que allà on més abunden aquestes representacions sigui a Flandes. Quan el bon amic publicà la seva obra «Folklore de la Flandre» no coneixia la gran abundor que n'hi ha a casa nostra. Amb al·lusió al suposat origen dels gegants i basant-se en l'obra referida, el filòleg i etnòleg Krüger, també bon amic nostre, fa observar que només se'ls troba en els nuclis ciutadans i en els centres industrials importants, detall que indueix a pensar en una procedència gremial i urbana derivada de l'expansió medieval dels gremis.

Aquests focs van difondre's per Europa a les darreries de l'Edat Mitjana, a frec de l'establiment de la festa del Corpus, i molt aviat hi foren adaptats. La intervenció dels gremis va donar certa riquesa i opulència als elements anteriors que van afegir-se a la festa, i segurament arribà un moment que va doldre d'haver-los de cremar i destruir i fer-los nous cada any. La crema de les figures fou probablement suplerta pels focs grecs posats en la boca dels dracs i de la mulassa, que